

„Ja sul polnud kedagi, kes sind awitas eht linnitas?“

„Sa elsid, Rahel! kedda mõeldes, mul olli suur linnitus mo kannatamiste sees.“

„Ja kas sa arvasid ennast surewad, isä, kui haigus ni raske olli?“, küsis tütar wärrisedes ja filmawega.

„Jah ma mõtlesin surma peale, ja mõtlesin ka... Agga miks küsid sa nõnda, armas laps? ja kuidas se tulleb, et sa kurb olled? Waene tütar olli näust kahwatand ja langes nuttes ta kaendlasse. Kui ta wähhe aja pärast omma kurbdust sai waigistanud, ütles ta: „Oh, isä! ma ei woi omma süddame sallaja mitte kauem ilmutamata jätta. Isä! mul on palju kurbdust olnud, agga ka suurt rõõmu — armas isä...“

Ja nüüd arwaldas Rahel temmale kogeldades kedda suurt muutmist ennese süddamega, kuidas otsego üks uus maailm usso ja armastuse läbbi temma süddames ennast olla ilmutanud, kuidas ta Summala janna juhhatamise läbbi wähhehawalt olla ärratunud, et Jeesus on Taweti Poeg, Immanuel se rahhowürst ja ärrakaddunud ning hukka mõistetud maailma Önnisteggia. —

Mi kui äffilisest wälgo lõmifest pimmedal ajal innimene kohkub, nenda olli ka isä südda tütre kõnne ille kihwatand; immespannemifest kui seggane seis ta ürrifest aega sõnna lausumata tütre ees, siis läks rutto emale ja jättis kedda üksi.

„Oh ta süttab mind ennesest ärra,“ öhtas Rahel, nüüd polle mul enam isä ollemas muud, kui mo wäggew Isä taewas, ei sõbra muud, kui mo Önnisteggia!“

Agga enne kui ta weel üht palweõnna ommast suust jõudis wälja öelda tulli isä jälle taggasi.

„Armas laps! — ja nüüd weel palju armsam kui ial enne olled olnud! Ka minna ollen Temmast leitud, kedda ma mitte polle otsinud. Se olli minno linnitus ning trööst mo raske hädda al ja surma wärrawate juus. Temma, kedda minna pöratse melega ollen wihtanud, kedde meie wannemad surmani on taggasiusanud, Temma on se mees, kedda Summal on üllendanud, Isäraelise Önnisteggiaks, et Ta temmale meleparrandamist ja pattude andeksandmist pididi andma.“

Peale kedda tõmmas ta weikese Ue Testamendi põue taskust wälja, ja rakis tütrele, mis läbbi ta olli hakkand ue testamendi kirjasi luggema ja neid wanna seaduse kirjadega kõrwoti läbbiurima, kuidas temma kangelaelne umbust kaua aega wasto tõrkunud, Summala tunnistust Temma Poiasst wastowõtta, kuidas wiha ning waen ta sees olli tõusnud, kui süddame tunnistus ifka wäggewamaks läks, agga et ta siis ei wõinud enam järrelurimist jätta ja olla sepärast omma tefäimise peal sallaja selle ue testamendi ennesele nõudnud, tunni wiimaks Summala wäggi temmale liig kange olnud, ja temma kiusliko meelt hopis olli ärrawõitnud, nenda et ta kui kahhetsew pattune